

kola életének egyenes következménye, hogy lefelé egyenlíti ki a követelményeket, amiből az is következik, hogy teljesen kedvezőtlen a különféle tehetségek kibontakoztatására.” „A verseny feltétlenül becses mozgatója a fejlődésnek, mert az egyéni erők összemérése történik a versenyben, így tehát megérteti az emberrel, hogy mit tud és mit nem tud úgy, mint más.” „Elvileg kétségtelen, hogy mindenkinek érvényesülnie kell az erejéhez mérten. Ez az ő érdeke és egyben a társadalomé is.”

„Jóllehet nemcsak az elméleti emberek; de általában a gondolkozók tisztán látják, hogy a közösségnek érdeke a tehetségek érvényesülése, a nagy sokaság mégis szinte szervezeten óvakodik a nála tehetségesebbek érvényesülésétől.” „Az igazán értékes ember örül annak, ha van alatta olyan, akit önmagánál nagyobbá és különbbé nevelhet fel; ilyen főnök mellett a tehetség szabadon fejlődik és sikerei szárnyat adnak neki... De nagyon kevés ember képes az önmagánál nagyobb tehetség fejlődését elősegíteni... rendesen *vagy elnyomják a tehetséget, vagy kihasználják*. Ritkaság, hogy utat akarjanak nyitni előttük, pedig az út csak a nekik való munkát jelentené, tehát a főnöknek is hasznára válhatnék.” „A közösség szempontjából a követelmény nemcsak az, hogy »utat a tehetségnek«, hanem így hangzik: *utát a tehetségnek, hogy erejét a közösség javára értékesíthesse.*”

Ezt a mondatot, azt hiszem, ma is bátran választhatjuk a korszerű tehetségvédelem jelmondatául.

K
Ö
N
Y
V
J
E
L
Z
Ő

NYÍLT LEVÉL... „Kelet”-antológia. A kötet szerzői – szám szerint tizennyolcan – a „Kelet” néven Diósgyőrben működő *Irodalmi és Köz-művelődési Alkotócsoporthoz* a tagjai. Többségük nem hivatásos íróember: van közöttük pedagógus, jogász, tanácsj dolgozó, műszaki ellenőr. Prózaí és verses munkáikat eddig országos és helyi lapok közölték. Kettejüknek – *Fecske Csabának* és *Balogh Attilának* – viszont már jelentek meg verseskönyveik. Nem véletlenül adják éppen ők ketten az antológia költői erősségét. *Fecske Csaba* verseit külön kiemeljük: árnyalatos szellemiségükben a lét-döbbenet artisztikusan ötvözik egy bensőséges lírai hanggal. Figyelemre érdemesek még *Horváth Gyula* és *Utry Attila* költeményei: *Horváth* érzékeny hangulatait sok hasonlóság fűzi *Balogh*

Attila képz gazdag verseléséhez; *Utry* megfogalmazásai filozofikus irányúak; a mély gondolatosság azonban gyakran elaprózódik a verseiben.

A próza-művelők közül *Szabó Bogár Imre* novelláit említhetjük először: írásai pontos jellem- és szituációrajzokból formálódnak. *Hajdú Gábor* teljesen másféle technikával ír: nála kevesebb a cselekmény; a hangsúly áthelyeződik a monologizálásra, ahol mindig van lehetőség éles társadalombírálatra. *Csorba Piroska* Pilinszkyvel kapcsolatos dolgozata az esszé közelében jár; sajnáljuk, hogy írása vázlatos maradt.

Az antológia hasznos és tanulságos gyűjtemény. A nyilvánosság az alkotókat valószínűleg a mostaninál is igényesebb munkák megírására sarkallja majd. (*Miskolc*, 1983)

De Coll Lajos